ЕВРОПА И ОСЛОБАЂАЊЕ ОД АВЕТИ „ХЛАДНОГ РАТА”

Оријентација на Исток

Протекционизам лоше звучи на уснама непријатеља, али нико се не скандализује када САД доказују – интелигентним бомбама, осиромашеним уранијумом и белим фосфором – да су спремне да бране оно што сматрају „окућницом”, односно остатак света

Пише: Сиро Азинели

Све је у ре-ду ка-да САД и Ве-ли-ка Бри-та-ни-ја на-ме-ћу пра-ви-ла на тр-жи-шту и у енер-гет-ском снаб-де-ва-њу без-об-зир-но ко-ри-сте-ћи др-жав-не уда-ре, пре-вен-тив-не ра-то-ве, на-сил-не шпе-ку-ла-ци-је и суб-вен-ци-је го-спо-да-ри-ма ра-та.

Не-ста-бил-ност Кав-ка-за, од Ка-спиј-ског до Цр-ног мо-ра, кћи је ан-гло-а-ме-рич-ког им-пе-ри-ја-ли-зма ко-ји је про-дро у та под-руч-ја по-сле рас-па-да со-вјет-ске им-пе-ри-је. „Тек-са-ко”, „Ше-врон” и „Бри-тиш пе-тро-ле-ум” спрем-ни су да рас-ко-ма-да-ју остат-ке со-вјет-ског ко-сту-ра у Че-че-ни-ји, Гру-зи-ји, Азер-беј-џа-ну. Евро-па *de fac-to* на ко-ле-ни-ма гле-да ка-ко се уз др-жав-не пре-вра-те гра-де ки-ло-ме-три и ки-ло-ме-три наф-то-во-да ко-ји во-ди до Сеј-ха-на, си-гур-ног луч-ког тер-ми-на-ла на ју-жним оба-ла-ма у са-ве-знич-кој Тур-ској.

ТУ-ЖБА-ЛИ-ЦА ЗА УКРО-ЋЕ-НУ ЕВРО-ПУ

Евро-па ни-је се-де-ла скр-што-них ру-ку, пар го-ди-на ка-сни-је, ка-да је, де-се-так го-ди-на по-сле пр-вог ве-ли-ког ју-ри-ша на још то-пле ру-ше-ви-не со-вјет-ске тврђа-ве, гру-па фон-да-ци-ја са аме-рич-ком ма-три-ку-лом из-гра-ди-ла – по-мо-ћу звец-ка-ња до-ла-ра – лик но-вог де-мо-крат-ског пред-сед-ни-ка Укра-ји-не, Вик-то-ра Ју-шчен-ка, ко-ји је био ак-тер оли-гар-хиј-ског успо-на на ве-ли-ком бан-ке-ту Ме-ђу-на-род-ног мо-не-тар-ног фон-да у Ки-је-ву. Укро-ће-на Евро-па, про-ши-ре-на на ис-ток у све-то име НА-ТО пак-та, ста-је на стра-ну „на-ран-џа-сте ре-во-лу-ци-је”, обо-је-ног др-жав-ног уда-ра јед-на-ког као што је био онај у Гру-зи-ји. Ме-ђу пр-ви-ма ко-ји су сла-ви-ли би-ле су баш оне чла-ни-це ко-је су за ула-зак у Европ-ску Уни-ју до-би-ле аме-рич-ку по-др-шку пре са-ме европ-ске са-гла-сно-сти: Пољ-ска и Ма-ђар-ска. По-себ-но Вар-ша-ва игра уло-гу „де-мо-крат-ског” по-сред-ни-ка из-ме-ђу аме-ри-ка-но-фил-ске и ру-со-фил-ске оп-ци-је.

Пре го-ди-ну да-на, ехо хлад-ног ра-та, ко-ји су на бр-зи-ну ар-хи-ви-ра-ли Гор-ба-чов (отва-ра-њем пр-вог „Мек До-налд-са” у Мо-скви) и Јељ-цин (док је от-пи-јао гу-тљај „ко-ка-ко-ле” из-ме-ђу два гу-тља-ја вот-ке), по-чео је да се пре-тва-ра у бли-ски звук ни-ка-да за-вр-ше-не бит-ке.

Евро-пи, убе-ђе-ној да се на-ла-зи на не-по-врат-ном пу-ту ка је-дин-стве-ном ли-бе-ри-стич-ком тр-жи-шту под вођ-ством САД, отва-ра ви-ди-ке Ру-си-ја са Пу-ти-ном,

по-вре-ме-но про-гла-ша-ва-ним „ца-рем”, „им-пе-ри-ја-ли-стом”, за-ви-сно од то-га да ли су ак-ци-је ко-је је пред-у-зи-мао усме-ре-не на су-зби-ја-ње аме-рич-ке агре-сив-но-сти, на кон-со-ли-да-ци-ју Ру-ске Фе-де-ра-ци-је или на од-бра-ну на-ци-о-нал-них ин-те-ре-са.

По-што не се не мо-же на-па-сти Кремљ до кра-ја, на-па-да-ју се ње-го-ви нај-вер-ни-ји са-ве-зни-ци, са Бе-ло-ру-си-јом на че-лу. Бит-ка по-ста-је сме-шна ка-да се, да би се по-ка-за-ло у ка-квој дик-та-ту-ри жи-ве Бе-ло-ру-си, из-но-си као при-мер не-дав-ни за-кон о ими-гра-ци-ји ко-ји од-ри-че пра-во бе-ло-ру-ским ма-не-кен-ка-ма да се кре-ћу по це-лој аме-рич-кој те-ри-то-ри-ји.

ИГРА С ТРО-СТРУ-КИМ УЛО-ГОМ

Про-тек-ци-о-ни-зам ло-ше зву-чи на усна-ма не-при-ја-те-ља, али ни-ко се не скан-да-ли-зу-је ка-да САД до-ка-зу-ју – ин-те-ли-гент-ним бом-ба-ма, оси-ро-ма-ше-ним ура-ни-ју-мом и бе-лим фос-фо-ром – да су спрем-не да бра-не оно што сма-тра-ју „окуп-ни-цом”, од-но-сно оста-так све-та.

Пу-тин је од-нео по-бе-ду да-ле-ко зна-чај-ни-ју од са-мог спо-ра-зу-ма ко-ји су пот-пи-са-ли ње-го-ва де-сна ру-ка Ме-две-дов и Укра-јин-ци из „Наф-то-га-за”.

Улог је био дво-струк: са јед-не стра-не, до-ка-зи-ва-ње ме-ђу-на-род-ној за-јед-ни-ци да је Ру-си-ја у ста-њу да дик-ти-ра тем-по на ко-мер-ци-јал-ном пла-ну; са дру-ге, да се по хи-ља-ди-ти пут опо-ме-ну европ-ски су-се-ди о по-тре-би да на вре-ме пре-и-спи-та-ју сво-ју сле-пу „атлант-ску љу-бав”.

Са-мо пар ме-се-ци ра-ни-је, као зад-њи чин свог сед-мо-го-ди-шњег кан-це-лар-ског

ман-да-та, бив-ши не-мач-ки пре-ми-јер Шре-дер при-хва-тио је Пу-ти-нов иза-зов ста-вља-ју-ћи не-мач-ки пот-пис на про-је-кат бал-тич-ког га-со-во-да, ко-ји пред-ста-вља ал-тер-на-ти-ву (у бу-дућ-но-сти) за атлант-ску све-моћ у по-гле-ду енер-гет-ског снаб-де-ва-ња. Са-ве-зни-ци из Европ-ске Уни-је су га оп-ту-жи-ва-ли за из-да-ју, по-што су пот-пу-но за-сле-пље-ни у свом по-да-ни-штву Ва-шинг-то-ну.

Вре-ме је да се Евро-па осло-бо-ди ве-ли-ког аме-рич-ког то-ва-ра.

Евро-па је на ис-то-ку, на коп-ну, а не на Атлант-ском оке-а-ну. **<**

(Март 2006)